

ETT MINNE

UPPLÄST VID SÄLLSKAPET

DE FATTIGAS VÄNNERS

HÖGTIDSDAG

DEN 1 DEC. 1888

Säljes till förmån för Sällskapets fattigkassa

STOCKHOLM
TRYCKT HOS K. L. BECKMAN

1889

afton ger vår hufvudstad en fest!
Se, hur det lyser nu som allra bäst
Af ljus i Börsens långa fönsterrad!
Kom, bror, vi gå dit opp! — en vän mig bad.

På välkänd tilja gafs en herrlig fest
Der barnaglädjen bjuden var som gäst,
Der diamanter lyste i hvar vrå
Infattade i oskulds ögon blå.

Det var en fest, hvars ståtliga program
Direkt ur menskohjertat sprungit fram,
Och på hvars blad en liten ljusalf stänkt
Ett doft af allt det bästa himlen skänkt.

En fest, ej gjord för gyckel eller flärd,
Men der barmhertigheten sjelf var värd,
Och delte gåfvor ut med gifmild hand
Till nödens barn på lifvets kulna strand.

Med rädda fjät en liten skara steg
I salen in och bugade och neg —
En blombukett, på kalljord plockad nyss,
Till fägring väckt af stundens solskenskyss.

Det låg ett skimmer öfver dessa små,
Så ögonblickligt, men så stort ändå:
I detta nu af rikligt öfverflöd
Var tanken fjerran långt från köld och nöd.

Ja, sjelfva bönen, som der lästes opp,
Och vishets ord om kärlek, tro och hopp,
De lyddes på som till en vacker sång —
Allt var så lätt att fatta denna gång.

Då klang på hjertats sträng en liten bigt
Från en och hvar med trofast tillförsigt —
En helig suck gick genom salens rund —
Vi voro alla barn i denna stund.

Vi voro alla barn af samma far,
Med lika pligter, lika för en hvar:
Vi hade något fått att tänka på —
Och det var kommet ifrån dessa små...

Så tedde sig den vackra fest jag såg —
I nattens dröm den lika fagert låg,
Och ännu, när i dagens id jag går,
Den vackra bilden för mitt öga står.

Carolus B.

